

Hanukai csoda Komáromban

Részletes beszámoló lapunk 3. oldalán

Közgyűlési meghívó

A Komáromi Zsidó Hitközség ezúton hív meg minden hitközségi tagot a 2015. március 8-án, vasárnap 16:00-kor (a purimi ünnepség után) a Menház Wallenstein Zoltán termében tartandó közgyűlésre.

Program:

1. Beszámoló az elmúlt időszak eseményeiről, gazdálkodásáról
2. Az új vezetőség (5 fő) és az új számvizsgáló bizottság (3 fő) megválasztása
Ezúton kérjük azon tagjainkat, akik szeretnék aktívan bekapcsolódni a hitközségi vezetés vagy a számvizsgáló bizottság munkájába, vagy jelölni szeretnék valakit e testületekbe, hogy jelölésüket a KZSH titkárságán írásban tegyék meg legkésőbb 2015. március 1-ig.
3. Küldött választása a Szlovákiai Zsidó Hitközségek Központi Szövetsége Közgyűlésébe (1 fő és 1 póttag)
4. Egyebek

Kérjük azokat a tagjainkat, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak részt venni a közgyűlésen, jelezzék azt a titkárságon a 7731-224-es számon Haas Judit irodavetőnél. Számukra biztosítani fogjuk az írásbeli szavazás lehetőségét. Megjelenésükre feltétlenül számítunk! ■

Purim ünnepe

Purim ünnepe az idén március 4-én, szerdán este kezdődik (Eszter böjtje március 4.), az ünnep napja március 5-e csütörtök. Vidám ünneplést kívánunk, **március 8-án** pedig várunk mindenkit a Menházban! ■

Purimi meghívó

A Komáromi Zsidó Hitközség Shalom klubja ezúton hív meg minden érdeklődőt purimi ünnepségére, melyet **2015. március 8-án, 14:00-kor** tart a Menház épületében.

Program:

- **A Jazzrael együttes koncertje** – Zsidó és izraeli dalok sajátos stílusban. Ének: Bíró Nóra, zongora: Jager Bandi.
- **Kardos Péter zuglói főrabbi** szól a zsidó vallás egyik legvidámabb ünnepéről.
- **Ünnepi tombola**
- **Ünnepi finomságok**

Minden jelmezben érkező gyermek ajándékot kap (természetesen a felnőttek is).

Sok szeretettel várunk minden érdeklődőt! ■

Széder esti előzetes

A Komáromi Zsidó Hitközség idén is megrendezi hagyományos széderét. Ezúttal az ünnep első estéjén **2015. április 3-án, pénteken 18:00-kor** várjuk az érdeklődőket a szombatfogadással egybekötött kóser vacsorára. Jelentkezni 2015. március 30-ig lehet kile@menhaz.sk címen vagy a 7731-224-es számon. A részvételi díj 4 EUR. ■

Nyertes pályázatok

A Holland Zsidó Humanitárius Alap a 2015. évre oktatási programjainkat támogatta. A Szlovákiai Zsidó Hitközségek Központi Szövetségétől pedig a Menház és a zsinagóga szigetelési munkálataira, közösségi programjainkra és Schnitzer Ármin könyvének kiadására kapunk támogatást. Köszönjük! ■

Löwinger Blanka néni emlékére

Szomorú szívvel fogadtuk a hírt, hogy közösségünk tagja, lapunk rendszeres olvasója, **Löwinger Blanka** néni elhunyt. Az utolsó egyike volt szűkebb régióinkban, aki igyekezett megtartani a kóser étkezés szabályait, őrizte és továbbadta a tradíciókat, melyeket Galántáról hozott magával. A család gyászában osztozunk, emlékét megőrizzük. ■

a Hitközségi Híradó szerkesztői
és a Komáromi Zsidó Hitközség vezetősége

Kérjük a támogatását!

Kedves Olvasónk! Kérjük, lehetősége szerint támogassa a Komáromi Zsidó Hitközség programjait, a HH megjelenését, épületeink, temetőnk felújítását.

2008. január 1-től támogatását az alábbi bankszámlaszámokra küldheti (támogatás személyesen a KZSH titkárságán és csekken is lehetséges):

Belföldi átutalás Szlovákiából:

26384962/0900 – Slovenská sporiteľňa vagy
10103804/5200 – OTP Slovakia

Nemzetközi átutalás külföldről:

A KZSH címe: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovakia

IBAN: SK060900000000026384962 SWIFT: GIBASKBX

Bakunk címe: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno vagy

IBAN: SK525200000000010103804 SWIFT: OTPVSKBX

Bankunk címe: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Köszönjük!

Magyarországi olvasóink figyelmébe: Kedves Olvasónk!

Kérjük, hogy az egyházaknak adható személyi jövedelemadója 1 százalékát a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége részére ajánlja fel a 0358-as technikai számon. A MAZSIHISZ rendszeresen támogatja a KZSH munkáját!

Külföldi olvasóink figyelmébe: Támogathat már Paypalon keresztül is!

A Komáromi Zsidó Hitközség megnyitotta Paypal számláját, adományait az alábbi címre küldhetik: help@menhaz.sk

Hitközségi Híradó (Spravodaj) – a Komáromi Zsidó Hitközség lapja (mesačník ŽNO v Komárne). Alapítva 5756-ban (1996), **főszerkesztő** – séfredaktor: Paszternák Tamás (tamas.paszternak@menhaz.sk), Paszternák András (andras.paszternak@menhaz.sk), **munkatársak** – spolupracovníci: Haas Judit, Mgr. Piczek Ferenc, **tördelőszerkesztő** – grafická úprava: Saláth Richárd, **olvasószerkesztő** – jazyková korektúra: Vadász Magda (Budapest), Paszternákné Kertész Zsuzsanna (Komárom), Katarína Potoková (Nitra), **nyomtatás** – tlač: Nec-arte Kft., Komárom, a **KZSH címe** – adresa ŽNO: Židovská náboženská obec, Eötvösa 15, 945 01 Komárno, Slovakia, tel.: 00421/35/7731-224, e-mail: kile@menhaz.sk, tel./fax: 00421/35/7725-355. **Regisztrációs szám**: EV 3424/09. **ISSN** 1337-091x. **IČO**: 34073400. Alapítva 5756-ban. Realizované s finančnou podporou Úradu vlády SR – program Kultúra národnostných menšín 2014. **Lapunk Önnek készült, kérjük ne dobja el!**

Faliújság rövid hírek

✦ A HH-t, a Shalom klubot és a KZSH-t támogatták: Vajnorsky Terézia (Izrael), Wilhelm Parnes Ágnes (Izrael), Wilhelm Karolin (Németország) és anonimitásukat kérő adományozók. Köszönjük!

✦ A Zalaegerszegi Zsidó Hitközség elnökétől, Siklósi Vilmostól két, frissen megjelent könyvüket kaptuk ajándékba, melyek könyvtárunkban olvashatók. Köszönjük!

✦ Az ENSZ Holokauszt nap alkalmából 2015. január 27-én Paszternák Tamás koordinátorral készített interjút a Pátria Rádió.

✦ Új logóval és megújult tartalommal vár minden érdeklődőt a KZSH Facebook oldala a www.facebook.com/menhaz.sk címen.

✦ Január végéig elszámoltuk 2014. évi pályázatainkat és számos új támogatási kérelmet beadtunk.

✦ Tovább folynak Schnitzer Ármin komáromi főrabbi Zsidó kultúrképek - az életemből című könyve szlovák és magyar nyelvű kiadásának előkészületei.

Kóser pékáru rendelhető

Kóser barcheszt és egyéb pékárút (a pékség teljes választékából, ezúttal hámán táskát is- www.koserpекseg.hu) legközelebb **március 6-ra (péntek)** rendelhetnek. Rendeléseiket, március 4-ig, szerdáig várjuk a kile@menhaz.sk címen vagy a 7731-224-es számon. ■

Hanukai csoda Komáromban

December 21-én megtelt a komáromi Tiszti pavilon nézőtere a hitközség hanukai rendezvényén. Sokaknak csak állóhely jutott.

Paszternák Tamás, a KZsH programkoordinátora köszöntötte a megjelenőket, köztük Komárom polgármesterét, Stubendek Lászlót és alpolgármesterét, Keszegeh Bélát. Elsőként a Selye János Gimnázium két, az idei debreceni Kardos Albert Szavalóversenyen kiemelkedően szereplő diákja, Lakatos Lili és Kálosi Zsófia (felkészítő tanár Spátay Adriana) szavalt, majd a pozsonyi Pressburger Klezmer Band adott fergetes koncertet. Dalaik és zeneszámaik ötvözték a tradicionális zsidó muzsikát a dél temperamentumos dalmaival. Az ünnep eredetéről Riszovannij Mihály beszélt, felelevenítette a nyolc nap szokásvilágát. Az együttes kíséretében Zev Stiefel póstyéni rabbi gyűjtötte meg a környék közösségeiből érkezett gyermekek segítségével a hanukia lángjait. A vallási vezető beszédében a hanukai fények csodájára emlékeztetett. Az ünnepség végén minden-

ki vendégünk volt egy-egy fánkra, ezzel benei Földes pékség, üdítővel pedig Kollár Zoltán támogatta közösségünket. Az asztalról a barchesz és a kóser bor sem.

Köszönet a támogatóknak, a KZsH irodavezetőinek és vezetőségi tagjainak a rendezvény lebonyolításában nyújtott segítségért. Az ünnepség a regionális média élénk érdeklődése mellett zajlott. ■

PA

Shalom klub – emlékezés és ünneplés

Az emlékezés és az ünneplés volt a főszerep a 2015-ös esztendő első rendezvényén a Menházban. A Wallenstein Zoltán teremben megjelentek – köztük Keszegeh Béla alpolgármestert – dr. Paszternák András köszöntötte. Bevezetőjében megemlékezett az auschwitz koncentrációs tábor 70 évvel ezelőtti felszabadításáról, s méccset gyűjtött a hadműveletek során elhunyt felszabadító katonák és a tábor áldozatai-

nak emlékére. A vérzivataros időszak helyi eseményeit Katarína Repasová, az SzK Belügyminisztériuma Komáromi Levéltára munkatársa idézte, aki a zsidó lakosok vagyontárgyainak árjásításával kapcsolatos kutatásait összegezte, szomorú képet festve a 70 évvel ezelőtti komáromi mindennapokról. Reményét fejezte ki, hogy ezek az események sosem ismétlődnek meg.

A közelgő TuBiSvát ünnep alkalmá-

ból gyümölcsökkel gazdagon terített asztalok mellett idézte Paszternák Tamás a fák születésnapjának hagyományait, bevezetve vendégeinket a tradíciók világába. Az asztalról ezúttal sem hiányozhattak a budapesti Semes Pékség kóser finomságai.

Köszönet mindazoknak, akik a klub előkészítésében segítettek! ■

PA

OVISOK, SULISOK FIGYELEM!

AKZSH ÚJ PROGRAMOT SZERETNE SZERVEZNI A JÖVŐ GENERÁCIÓI SZÁMÁRA VÁRJUK KÖZÖSSÉGÜNK TAGJAINAK, RENDSZERES LÁTOGATÓINK GYERMEKEIT, UNOKÁIT, AKIK SZÍVESEN MEGISMERKEDNÉNEK A ZSIDÓ VALLÁS ÉS KULTÚRA ALAPJAIVAL, ELSAJÁTÍTANÁK A HAGYOMÁNYOKAT AZ ALAPOKTÓL.

A JÁTÉKOS FORMÁBAN SZERVEZETT FOGLALKOZÁSOKRA MÁRCIUS 30-IG LEHET JELENTKEZNI A KILÉMENZHÁZ.SK CÍMEN. A RÉSZTVEVŐKKEL KÉSŐBB EGYEZTETJÜK A PONTOS IDŐPONTOKAT (TERVEINK SZERINT HAVI 1 ALKALOMMAL TALÁLKOZNÁNK).

KÉRÜNK MINDEN ÉRDEKLŐDŐT, HOGY AMENNYIBEN LEHETŐSÉGE VAN RÁ, HOZZA EL A GYEREKEKET PURIMI RENDEZVÉNYÜNKRE MÁRCIUS 8-ÁN MEGLEPETÉSEKKEL VÁRJUK ŐKET. ■

A zsidó közösség történelmi fényképeinek első kiállítása Diószegen

Az Inovatech helyiségeiben 2014. november 13-án első alkalommal nyílt kiállítás a diószegi, illetve a környező zsidó közösségek történelmi fotóiból. A megnyitó részét képezte a diószegi zsidókról szóló előadás is. A kiállítás iránti érdeklődés óriási volt, amiről a megtelt konferenciaterem tanúskodott.

A kiállítást Eva Sudová nyitotta meg, aki a látogatókkal ismertette azt a gondolatot, mely a városunk fejlődését a 19. századtól a II. világháborúig terjedő, nagymértékben befolyásoló zsidó közösség felkutatására és bemutatására irányul. A cukorgyár történelméről és báró Kuffner Károly de Diószegh családjának történetéről kívül, a többi zsidó család és személyiség történelme ismeretlen számunkra. Célunk, ezen személyiségek, illetve tények felkutatása, hogy majd egy publikáció által a lehető legpontosabban leírjuk zsidó polgártársaink sorsát a legegyszerűbbektől kezdve a legjelesebb személyiségekig, hiszen mindenki fontos és érdekes számunkra.

A bevezetőt követően Eva Sudová a szót Lang Tamásnak adta át, akitől értékes előadást hallhattunk a diószegi zsidók történelméről és holokausztjáról. A látogatókat szakértelmével, szaktudásával és professzionalitásával kötötte le, előadása igazán hatásos volt, és a hallgatók sok érdekes információhoz jutottak általa.

Az előadást rövid zenei produkció követte a diószegi művészeti alapiskola tanulóinak előadásában.

A látogatókhoz Lanz Roland úr is szólt, aki köszönetet mondott a diószegi zsidók leszármazottainak a kiállításhoz nyújtott fényképekért - MUDr. Viera Lesnánek (szül. Koláriková), Ing. Gejza Büchlernek, Pavol Polannak - Edith Schwitzer fiának (százéves életútjának fotódokumentáció-

ja a kiállítás egyedülálló darabja), Katarína Polanovánek (szül. Somogyi), Zuzana Janetschekovánek (szül. Somogyi), és Agneš Jakobnak (szül. Wollner).

Lanz Roland köszönetet mondott Lang Tamásnak az egyedülálló előadásért, a zsidó hitközségek képviselőinek - Feldmár Tibornak és Kornfeld Tibornak Dunaszerdahelyről, az érsekújvári Lang Tamásnak, a pozsonyi Vojtech Schraggenak, Ladislav Schraggenak és Ivan Pasternaknak, a Zsidó Közösségi Múzeum lektorának. Üdvözölte a galántai zsidó családok (Fahn, Deutsch, Stein, Leicht, Blau, Struhár,...) jelenlévő tagjait is. A hivatalos részt követően Lanz Roland úr a látogatókat egy kis kóser frissítőre invitálta (falafel, macesz, többféle hummusz, pita, kóser víz, Carmel fehér és vörös bor), melyek egyenesen Izraelből származtak. A megnyitó résztvevői ezt követően a kóser frissítő mellett kötetlen beszélgetést folytattak a késő esti órákig. A megnyitói sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint a sok dicséret e-mail és sms, melyet a résztvevőktől kaptunk.

Köszönet jár az első zsidó tematikájú kiállítás megszervezéséhez nyújtott segítségért Diószeg városának, Szabó Antal polgármesterrel az élen, a Galántai Zsidó Hitközségnek, Vojtech Fahn elnökkel az élen, a Galántai Népművelési Központnak, amely szervező-társa volt a kiállításnak, és kibővítette azt a Galántáról és Szeredből származó érdekes fényképekkel, valamint az önkénteseknek, akik segítségünkre voltak. Köszönet jár minden jelenlévőnek, aki eljött a kiállítás megnyitójára. A szervezők remélik, hogy mindannyian a jövőben is támogatják a zsidó kultúrát és hagyományokat kisvárosunkban.

A kiállítást az érdeklődők 2015. január 12-ig tekinthetik meg, és a szervezők hálásak lesznek azért, ha újabb érdekes fényképekhez jutnak, illetve a kiállított fényképeken látott személyek azonosításában kapnak segítséget. ■

Lanz Roland

(a cikk a Diószeg Élet 2014/6. számában jelent meg)

Főhajtás a Menházban

A Cigány Tudományos és Művészeti Társaság Rosztás-Farkas György elnök vezetésével "béke-zarandoklat"-ra érkezett Komáromba december 17-én, felkeresték a Menházat is, ahol a KZSH elnökével együtt emlékeztek a vészidőszak áldozataira. ■

EGY ÉV IZRAELBEN

Dr. Paszternák András útinaplója

XXXVIII. rész

Amikor elfogy a fogkrém, avagy ünnepel az izraeli kutatói társadalom

(2011. október 5.)

Bizonyára sokan szembesültek már azzal az ijesztő helyzettel, amikor az ember az esti fogmosásnál rádöbben, fogytán a Blend-a-Med vagy a Colgate. Aztán reggel ismét tényszerű megállapításként összegzi, hogy ideje lenne elmászni a szupermarketbe egy új tubusért. A következő este a fizika törvényeit meghazudtolva próbál a fogkeféjére nyomni egy borsónyit a pasztából, s a másnap reggelt már meg sem említem.

Két nap 110 %-os kitermelésre törekvés után ma este végre beszabadultam a pláza élelmiszerboltjába. Még szerencse, hogy globalizálódott világunkban ma már mindenhol ugyanazok a fogkrémárkák kaphatók.

Ha már pláza, akkor nem maradhatott ki az ÁNTSZ sarok sem. Megjegyzem, most, hogy már fél ötkor sötét van, a félhomályban nem is tűnik annyira szörnyűnek a hely. A könyvesbolt is becsábított magához. Eredetileg Új Keletet akartam venni, végül a szeptember 29-i dátum elbizonytalanított, hol van már az 5771-es esztendő, pláne az akkor történtek. Magyar újságot nem, de egy angol könyvet beszereztem: Dan Senior, Saul Singer: START-UP Nation, The Story of Israel's Economic Miracle címmel. Ha egyszer a héber tudásom terén egetrengető változások nem történnek, legalább az angol tökéletesedjen. Amúgy a zkat, zkat (kicsit, kicsit) válasz a héber ismeretemet firtató kérdésekre már egész meggyőzően hangzik.

A mai nap nagy híre, hogy a kémiai Nobel-díjat egy izraeli kutató, Daniel Shechtman professzor kapta a kvázikristályok felfedezéséért. Hogy mi van? – villant át az agyamon az első híradásokat olvasva. Valószínűleg az én beszűkült szakmai ismereteimet jellemzi, s nem az általam látogatott oktatási, kutatói intézmények hibája, hogy az első pillanatban nem nagyon tudtam mihez kötni az internetes portálok felvilágosító szalagcímeket. Aztán persze az egyetemi emlékek között kutatva bevilágult az ügy két dia, talán pont a szerkezeti

kémia órán volt erről szó, kb. akkor, amikor elvesztettem a fonalat. Azt hiszem ezeken az előadásokon kívül csak a biokémián néztem körül néha, hogy hol is vagyok.

Ahogy a Népszabadság írja: "1982. április 8-án reggel Shechtman olyan képet kapott elektronmikroszkópjával, amely eltért mindattól, amit korábban a kristályokról tudtunk. A tudós ragaszkodott megállapításaihoz, aminek következményeként megkérték, hagyja el kutatócsoportját. Harca végül arra készítette a tudósokat, hogy gondolják át az anyag természetéről alkotott elképzeléseiket."

Hát igen, nem könnyű a kutatói sors. Az itteni főnököm is egészen belekéskedett a hírtől, s körlevélben hívta fel diákjainak, munkatársainak a figyelmét a jelentős tudományos eredményre, megjegyezve, hogy nem kaphat mindenki Nobel-díjat, s hogy a kutatásban türelmesnek kell lenni, hiszen a mai díjazottnak is közel 30 évet kellett várnia az elismerésre. A levélhez mellékelte azt a publikációt, amelyért a mai díj járt. Az már csak az én rosszindulatú Kispasztí agyamon villant át, hogy hééé, mi van azzal a 3-4 társszerzővel, akik ott szerepelnek az 1984-es cikk fejléceiben. No, de ne legyünk ünneprontók. Gratuláció és minden elismerés 2011 kémiai Nobel-díjasának!

Egy érdekes dologra hívnám fel a figyelmet. A kitüntetett professzor annak az anyagmérnöki tanszéknek a munkatársa a haifai Technionon, amellyel a mi pesti csoportunk hosszú

évek óta együttműködik, s ahol 2007-ben egy hasznos és kellemes hetet töltöttünk néhány kollégámmal. Hát igen, egykori főnököm, Kálmán Erika professzor asszony tudta, kikkel kell együtt kutatni.

Tegnap este nem volt erőm blogot írni. Talán eddigi izraeli kintlétem legjobb másfél-két óráját tudhattam magam mögött. Nanopaprika ügyben voltam egy megbeszélésen, minderről részleteket majd később. Amúgy a találkozások napja volt a tegnapi. Reggel Orna és Aharon egyik gyerekkori barátjával beszélgettem egy órát. Ő itt az egyetemen a kutatást támogató egység vezetője. 56 óta él itt. Hihetetlen, hogy erre fel is szinte mindenhol magyarul beszélő emberekbe botlik a gyanútlan posztdoktor.

Déli ebédemet a kis közértből jövet kedvenc padomon fogyasztottam éppen, amikor valaki rohamléptekben megindult felém, s azt kiáltotta angolul vagy háromszor: "elzavartak a laborból, hogy itt eszek a padon". Megnyugtattam, hogy nem, csak ez a kedvenc ebédelő helyem (igen, igen délidőben itt nézek ki a fejből). Ezt megjegyzi, legalább tudni fogja, hol kell keresni – mondta mosolyogva a diák, akivel még a júniusi, csoportépítő jeruzsálemi kiránduláson találkoztam. Az embernek már ebédidőben is résen kell lennie, hiszen felismerhetik a kampuszon. A tegnapi nap valahogy nagyon ott volt szakmailag, emberileg, élveztem!

Dr. Paszternák András Izraelben átélt kalandjai immár könyv formájában is olvashatók. A Kék-fehér hétköznapokat keresse a KZsH titkárságán és a facebook.com/izraelkonyv oldalon. ■

Feuerstein Azriel:

KELJFELJANCSI

13. fejezet 1. rész

A wüstegiersdorfi kórházba való utazás előtt elvitték a ruháinkat, csak a nyári alsónadrágot hagyták meg. Ez október végén, november elején volt, nem volt még hó, de hópelyekkel volt kevert ólmos eső, és a hideg szél a csontokat is megfagyaszította. Német logika! Meggyógyulni küldenek, de gondoskodnak arról, hogy félig megdögöljünk, amíg odaérünk. Összeöleleztünk és összebújtunk, hogy megmelegedjünk, azok, akik nem tudtak megmozdulni, még jobban szenvedtek. Egy munkácsi fiú, aki két hónappal azelőtt volt már a kórházban, a hidegen kívül, a félelemtől is remegett. Mesélte, hogy a kórházparancsnok, egy Horst nevű S.S. törzsőrmeister avval fenyegetőzött, hogy, aki másodszor tér vissza oda, nem sokáig marad majd életben. Ennek a Horstnak volt egy szokása, a fiú szavai szerint, külön fogadattással várta az újakat, amely veréssel egybekötött tornagyakorlatokból állt, hogy megállapítsa, érdemes-e drága orvosságokat befektetni a kezelésükbe –mintha lettek volna drága orvosságok. Az egész utazás nem tartott fél óránál tovább, de örökkévalóságnak tűnt.

Végre megérkeztünk a lágerek központi kórházába, Wüstegiersdorfba. A bokámon lévő sebek miatt az utolsók között voltam a leszállásban. Egy haefling ruhás de fehérköpenyes fiú segített nekem. Ránéztem és nem hittem a szememnek: „Dzsoni, ez te vagy?!” – kiáltottam. Első percben nem ismert meg, meg kellett mondanom neki, hogy Feuerstein Gyuri vagyok. Időbe telt, amíg magához tért, intett, hogy maradjak utolsónak. Ez a Dzsoni, akinek annyira örültem, egy osztrák zsidó menekült volt, aki 1938-ban érkezett Kassára, miután Hitler elfoglalta Ausztriát, a szomszédunk, Kürthy posztó üzletében kapott állást, akinek valamilyen rokona volt és apám segített neki az összeköttetései révén, hogy megkapja az ott tartózkodási engedélyt ezért nagyon jó kapcsolatban voltunk. Ő is a „rémhírter-

jesztők” közé tartozott, aki figyelmeztetett, hogy mi itt Magyarországon a hülyék mennyorszáágában élünk és keresnünk kell sürgősen valami módot a menekülésre, addig, amíg lehet. Egy idő után ezt abbahagyta, mert értésére adták, hogy nem akarnak ilyesmit hallani. Úgy látszik, hogy ezek a figyelmeztetések neki magának sem segítettek, mert elkapták, velünk együtt. Mivel német anyanyelvű volt és német iskolát végzett, írnok, „Lagerschreiber” lett az összes kórházakra felügyelő S.S. tiszttel való kapcsolata által, aki a földije volt. Ez csak ritkán látogatott a kórházba, de Horst a kórházparancsnok is félt tőle. Mindent később tudtam meg, az első találkozásnál csak megértette velem, hogy ne mutassam, hogy ismerjük egymást, a szájmba nyomott egy vitamin tabletát és az ágyhoz vezetett.

Az első benyomásom a kórházról nem volt rossz. A nagy terem szép világos volt, vagy harminc- valamennyi ágygal, a lepedők valamikor fehérek voltak, a személyzet is fehér köpenyt hordott, az orvosok zsebében sztetoszkóp volt, régi fajta ugyan, de mégis. Két beteg feküdt ugyan minden ágyban, de nem lehet minden együtt. Dzsoni engem a kis szobába vezetett, ahol csak öt ágy volt, nem volt olyan világos, de viszont sokkal csendesebb. Egy idősebb ember mellé fektetett, aki csont és bőr volt, megnyugtatót, hogy az illető meg fog halni holnap, holnapután, ami úgy is volt.

Ebben a szobában voltam legalább egy hónapig még négy, időnként még hét emberrel. A kassai doktor Józsi levelét mindjárt másnap átadtam a főorvosnak, aki szó nélkül zsebre vágta, de ha senki nem volt a környéken, néha a kezembe nyomott egy-két vitamint, vagy egy jobb kenőcsöt a sebeimre. Ezeknek a sebeknek a neve flegmone, az okuk vitaminhiány, gennyesednek, a csontig hatolhatnak, veszélyesek. Amíg ott voltam, nyolc ember halt meg, közöttük egy, akit vakbélre operáltak, helyi érzéstelenítéssel és zsilettel. Az operáció sikerült ugyan, de másnap-

ra az S.S. őrmester megtiltotta, hogy fájdalomcsillapítót adjanak a szerencsétlennek, aki üvöltött egész nap kínjában, amíg az ápoló és Dzsoni befejezték a lehetetlen állapotot. Nem volt más kiútjuk, mert az orvos elhatározta, hogy parancs ellenére is ad neki orvosságot, semmi kétség nem volt afelől, hogy Horst ott helyben lelövi. Érdekes, hogy az összes ember közül, akik velem egy szobában feküdt, az égvilágon senkire sem emlékszem, dacára annak, hogy valószínűleg beszélgettem velük. Azt hiszem, hogy az idő nagy részét átaludtam. A sebeim nem fájtak, hála az ápolásnak, az éhség sem volt olyan rémes. Ez főleg Dzsoninak volt köszönhető, aki többek között az ételt is osztotta, ezt a nagy teremben kezdte el, úgy hogy hozzánk a kondér sűrű alja érkezett, én az utolsók között voltam és mindig egy jó adagot kaptam. Kenyeret nem adhatott nekem, mert félni kellett a besúgóktól, de úgy igyekezett, hogy a kenyér végét, a „serclit” kapjam. Háromszor egy héten volt pótadag is, margarin, lekvár vagy szalámi és mindig voltak haldoklók, akiknek erre már nem volt szükségük. Tudatában voltam annak, hogy ez a kórházi időszak és főleg Dzsoni megmentették az életemet, a Keljfeljancsi újra talpra állt. De mindennek el kell múlni egyszer. Ez is elmúlt.

Egy este Dzsoni megmondta, hogy másnap reggel nyolckor a kórház parancsnok irodájába kell lennem, még öt emberrel és átvisznek bennünket egy munkáslágerbe. Nekem elmesélte azt is, hogy azért választotta ezt az időpontot, mert az S.S. érdeklődött, hogy kik azok, akik már több mint két hete vannak a kórházban, mivel tudta, hogy ez a transzport a helyi, szomszédos lágerbe megy, amely jó lágernek volt elismerve, beadta az én nevemet is. Ez 1944. december elején volt. ■

Folytatása következik...

Megmentik a zsinagógát

Kőszeg város zsidóságának története a 14. században kezdődött, amikor Zsigmond király engedélyt adott a letelepedésükre.

A kőszegi zsidóság életének alakulásában meghatározó szerep jutott báró Schey Fülöpnek, aki 1858-59 között romantikus stílusban, megépítette a zsinagógát, a rituális fürdővel, és az iskolával együtt.

A holokauszt borzalma nem irgalmazott egyetlen kőszegi családnak sem, deportálták és meggyilkolták valamennyit. A háború után a gazdátlanra vált zsinagóga az állam tulajdonába került, majd a rendszerváltást követően – úgy mond – privatizálták.

Ennek története 1996-ra vezethető vissza, amikor Krug Gusztáv, az egykori városatyja jókor volt jó helyen, vagyis 4.332.500.- Ft-ért megvásárolta az ingatlant „ír sörözőnek”. Mivel Krug Gusztávnak időközben elment a kedve a vendéglátástól, takaros haszonnal – mintegy 25 millióért – továbbpasszolta Molnár Gyulának, a kulcsi (Fejér megye) vállalkozónak az összedőlés határán álló épületet.

Az új tulajdonos, a kiszívárogtatott hírek szerint, banki jelzáloggal terhelte meg a zsinagógát. A kapott hitel egy hányadából az utcafronton álló két lakrész homlokzatát felújította, az egyiket kinevezte lakásnak, a másikkól sírkőbemutató lett. Az udvari belsőben elhelyezkedő zsinagógához nem nyúlt, viszont fejenként 200 Ft belépőt szedett a látogatóktól...

Az igazi fordulat 2014-ben köszöntött be, amikor a magyar állam visszavásárolta a kőszegi zsinagógát, egyben megbízta a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt-t (MNV) a további teendők elvégzésére, a 70 évig méltatlanul kezelt, hanyatttartott sorsú műemlék megmentésére.

Az MNV azonnal döntött, vagyis megkezdődtek a halasztást nem tűrő állagmegóvási munkák, kijavították a tetőszerkezetet, megtörtént az épület szigetelése, melyről Ilan Mor Izrael magyarországi nagykövete is meggyőződött.

Kőszeg páratlan gyöngyszemének, a 155 éves kettős bástyatoronyszerű zsinagógának a teljes felújítása a terveknek megfelelően történik, melynek főbb történéseiről tudóstani kívánom a Hitközségi Híradó olvasóit a jövőben. ■

Mezei Péter,

a SAR-EL projekt többszörös résztvevője,
a Szombathelyi Zsidó Hitközség egykori elnöke

Könnyes pillanatok a Dohány utcai zsinagógában

Felemás érzésekkel lépek be a Dohány utcai zsinagógába január 18-án, a budapesti gettó felszabadulásának 70. évfordulójáról emlékező rendezvényre igyekezve. Próbálok felidézni nagymamám szavait, emlékképeket, melyeket megőrzésre és soha el nem feledésre adott át azokról a vérzivataros időről. Itt lebeg előttem dédszüleim emléke, akik pár héttel a gettó felszabadítása után hunytak el, köszönhetően az odabent uralkodó áldatlan állapotoknak.

„Emlékeznünk kell azokra, akik felépítették és azokra is, akik lerombolták a gettó falait...” – vésődik Frölich Róbert főrabbi szava sokunk elméjébe. Heisler András, a MAZSIHISZ elnöke és Verő Tamás budai rabbi is a múltat idézi, a jövőbe mutató tanulságokat összegzi. Fekete László főkántor gyászimájába sokan beleborzongunk, a meghatottság könnyei nem csak az eseményeket átélők szemében jelennek meg. A délelőtt legmeghatóbb pillanata, amikor az egykori gettólakók köszönik meg a szov-

jet hadsereg két veteránjának az 1945. január 18-ai felszabadításukat. A veteránszövetség elnöke, majd Oroszország nagykövete is részletesen sorolja a gettót felszabadító hadsereg veszteséglistáját. Valószínű ezen áldozatok nélkül nem menekülhetett volna meg a főváros zsidósága. A program második felében az orosz védelmi erők világhírű Alexandrov kórusának közel ötven tagja ad koncertet, kiemelkedő szólisták közreműködésével. Az orosz nyelvű dalok mellett számos héber dallam is felcsendül, ismét könnyekig meghatva az emlékezésre szép számban összegyűlt idősebbeket és fiatalokat.

A rendezvény a gettó egykori kapujánál, a Wesselényi utcában elhelyezett emléktábla megkoszorúzásával ér véget. Méltóképpen emlékezett Budapest zsidósága a gettó megmenekülésére, s azokra, akik távolból érkeztek, hogy lerombolják a gettó falait, elhozva déd- és nagyszüleinknek a szabadságot. ■

PA

Löwinger Mancsi szakácskönyvéből

A fák ünnepe és a fákat szeretők

Az iskolában ahol tanítottam, szép szokást vezetek be. Tu Bisvátkor, svát hónap tizenötödikén ünnepelik a fák ünnepét, ez alkalommal a tanítványokat különböző helyekre osztották be, ahol fákat és virágokat ültettek. Voltak, akik óvodákba vagy elemi iskolákba mentek, mások a városi intézetekbe, kertekbe vagy városon kívüli területekre.

Aki Izraelbe látogatott, biztos emlékszik, hogy mennyire kevés természetes erdő és zöld terület vannak itt Európával összehasonlítva. A legtöbb fával fedett terület, például a Jeruzsálem felé vezető úton, sok éves ültetés és ápolás eredménye.

Az egyik fák ünnepén az osztályommal beosztottak a nem régen nyílt öregotthon kertjébe fákat és bokrokat ültetni. Reggel megkaptuk a facsemetéseket és palántákat, a faiskolai szakértővel együtt az öreg otthonba mentünk. Lelkesen fogadtak minket. A következő mesét az otthon egyik lakójától hallottam. Az illető, Ávráhám nem régen költözött be az otthonba hosszú és fontos karrier után a Keren Káyémet LeIsráélnál, az Izrael nemzeti alapítványa az ország erdősítésére.

Gyerekként erdővel körülvett faluban laktam, biztos voltam benne, hogy az egész világ így néz ki. A gyerekeket sokszor figyelmeztették, hogy ne menjünk be az erdőbe. Meséskönyvekből tudtuk, hogy az erdőben vannak rosszindulatú teremtenyek, de azt is, hogy vannak jóindulatú törpék és tündérek is. Szerencsére nem találkoztunk senkivel, aki rosszindulatú volt, de nem találkoztunk törpékkel és tündérekkel

sem. De találtunk málnát, gombát, ribizlit, áfonyát és más finomságokat, azoknak az ízét és illatát sosem felejttem el. Minden nap, iskola az erdő peremén levő találkozási ponton összegyűltünk és játszottunk estig. Egy este mikor hazérkeztem a szüleim el voltak foglalva csomagolással, röviden mondták: Nehéz idők előtt állunk, csomagolj össze pár játékot és könyvet és legyél kész, mert éjjélkor jönnek értünk és Isten segítségével hamarosan egy új országba érkezünk. Majdnem az utolsó pillanatban sikerült kimenekülnünk Európából Izraelbe, akkori Palesztinába jöttünk.

Mikor az új országba érkeztünk, letelepedtünk egy akkor alapult faluban, a Jeruzsálemi hegyekben. A legnehezebb volt megszokni a kopár hegyek látványát.

Izrael állama megalakult. Az elhagyott faluból és erdőből rossz hírek érkeztek. A környéket elfoglalták a németek, a zsidó lakosságot összeszedték és deportálták. Az erdőbe partizán csoportok próbáltak a németek ellen harcolni, az erdő és a környéke csatatér lett. Mindennap köszönték az Istennek, hogy meg mentette és Izraelbe vezette őket.

Ávráhám apja a falutól kapott földbe ültetett gyümölcsfákat áldást látott a munkájában. Ávráhám mint iskolás gyerek fákkal ültette be a Jeruzsálemi hegyeket és felnőtten bekapcsolódott a Keren Kayémet alapítványba, amelynek a legfőbb célja fákkal beültetni az Izrael. Most mikor nyugdíjas és beköltözött az otthonba, ezt az üzenetet akarja továbbadni a fiatal generációnak: Szeressétek a természetet, a fákat, az erdőt, a világ szépségét és vigyázzatok rá!

Az ünnep alkalmából mellékelem a „**Fatörzs**“ receptet, nem a gesztenyés, hanem aszalt gyümölcsös változatát.

Hozzávalók:

15 dkg aszalt gyümölcs: sárgabarack, szilva, füge, narancshéj, mazsola, áfonya keverve, apróra vágva, 15 dkg dió, mandula, mogyoró és kesudió, 1/2 kg datolya pép.

Elkészítése házilag:

Kimagozott datolyát 5 percig forró vízben főzünk és robot gépben simára keverjük hozzá adva a datolya vízből egy kicsit, míg rugalmas pép lesz.

Miután kihűlt téglalapformát gyúrunk, összekeverjük a két keveréket.

Rúdformát készítünk, alufóliába becsomagoljuk pár órára a hűtőbe tesszük. Miután kihűlt villával fatörzsformába díszítjük a felületét.

Vékony karikára vágva tálaljuk.

Jó étvágyat! ■

Orna Mondschein

Kile Kaleidoszkóp

Tagsági díj

Ezúton kérjük hitközségünk tagjait, hogy a 2015. évre esedékes tagsági díjat szíveskedjenek átutalással, csekken vagy a titkárságon befizetni. A díjak változatlanok: 10 EUR/fő, diákoknak, nyugdíjasoknak és munkanélkülieknek 4 EUR/fő. Adományaitkat szívesen fogadjuk.

Temetőgondozási díj

Kérjük, a komáromi zsidó temetőben eltemetettek hozzátartozóit, hogy a 2015. évre esedékes sírgondozási díjat lehetőleg még a tavaszi munkák megkezdése előtt szíveskedjenek rendezni.

A díjak nem változtak: 10 EUR/sír, dupla sírok esetén: 17 EUR/sír.

Új információs vitrin

A temető bejárati ajtaján új információs vitrint helyeztünk el, megkönnyítve a látogatók tájékozódását. A sírkert szombat és a zsidó ünnepek kivételével továbbra is mindennap látogatható. ■

Chanuka sa vydarila!

Sviatok svetiel, ktorý sa tento raz začal v predvečer sviatku, teda 16. decembra 2014, sa vydaril! Už dávno sme neboli svedkami toľkých pekných spoločných podujatí, ktorými by sme si pripomínali zázrak spreď vyše dvoch tisícok rokov! Už koncom novembra sa začali trúsiť pozvánky z rôznych kútov Slovenska, ba čo viac, aj zo zahraničia. Len si vybrať!

Ani naša náboženská obec v Nitre neostala bokom a ako každoročne, i v tomto roku sme sa zamýšľali, čím spoločné posedenie obzvláštniť...niekedy veru ani improvizácia nie je na škodu, a tak sme sa v sobotu popoludní o 16:00 najprv stretli v nitrianskej synagóge, kde sa konal prvý blok programu...spoločne sme zapálili svetlá na nádhernej starobylej menore, ktorá do tohto chrámu voľakedy organicky patrila, zaspievali sme si požehnania i pieseň Moaz cur, vypočuli cha-

nukový príbeh z úst jedného z najmladších členov obce, Noela Elkriefa a potešili sa z melódií hebrejských piesní, aj populárneho repertoáru dvoch spevákov, otca a syna, Petra a Adriana Fahnovcov z Galanty. Následne sme sa v priestoroch našej ŽNO občerstvili a pobavili s domácimi aj hosťami, staršími, i tými najmladšími, členmi našej komunity, ale aj sympatizantmi, ktorí nás poctili svojou návštevou.

Milí priatelia, ďakujeme, že ste prišli a pripomenuli si spolu s nami, aké dôležité je stále a znova zapalovať svetielka v našich životoch! Dovoľte, aby sme spoločné podujatie ilustrovali tak trochu netradične. Starou fotografiou z 50. rokov 20. storočia, na ktorej sú nitrianske deti pred tou istou menorou, ktorú sme zapalovali aj teraz...a pohľadom na bohatoto – a štýlovo - prestreté stoly, pri ktorých sa hovorilo o minulosti, ale najmä o budúcnosti... ■

Katarína Potoková

O Chanuke aj na obrazovke

Dlhé zimné večery sú ako stvorené na rozprávanie hrdinských príbehov. Patrí medzi ne aj starozákonný chanukový príbeh. Hovorí o víťaznom boji Makabejcov proti tyranškému gréckemu panovníkovi Antiochovi Epifanovi, ktorý pred vyše dvoma tisícročiami vládol v Judei.

Pohanskí Gréci totiž chceli, aby sa Židia pogrécitli. Zakázali im zachovávať dávne tradície, svätiť šabat a študovať Tóru. V mestách postavili oltáre so sochami boha Dia a nútili Židov, aby sa im klaňali. Kto sa nepodvolil, toho tvrdo potrestali. Židia sa útekom do hôr snažili chrániť si holé životy, ale i náboženskú slobodu, ktorú si cenili nadovšetko.

Aj keď boli Židia v menšine, postavili sa tyranovi na odpor. Pod vedením modínskeho patriarchu Matatiáša a jeho piatich synov, najmä Júdu, zvaného Makabejský, napokon 25. dňa mesiaca kislew zvíťazili. Oslobodili jeruzalemský chrám a očistili ho od cudzích bôžikov. No keď ho chceli znova zasvätiť a zapáliť večné svetlo, našli iba malý krčiaztek posvätného olivového oleja, ktorý obyčajne stačil iba na jeden deň. A tu sa stal zázrak, olej horel plných osem dní, kým Židia vyrobili nový.

A tak od tých čias Židia na celom svete každoročne slávia sviatok zasvätenia, sviatok svetiel, Chanuku. Pripomína zázrak, víťazstvo svetla nad tmou, nad akýmkoľvek násilím a zlom vo svete. A tak si od tých čias židia na celom svete kaž-

doročne pripomínajú zázrak, víťazstvo nad náboženským prenasledovaním, v prenesenom zmysle však nad akýmkoľvek násilím a zlom vo svete.

Ako slávime Chanuku? Sviatky, to je hra symbolov. Každý večer postupne zapalujeme svetlá na osemramennom svietniku, ktorý nazývame chanukia. Postavíme ju obyčajne na okno, aby sa správa o zázraku šírila aj mimo nášho domova. V predvečer sviatku, ktorý tento rok pripadá na 16. decembra, zapálime jednu sviečku a postupne pridávame ďalšie.

Pri zapalovaní sviečok, obyčajne po západe slnka, pomáhajúc si sviečkou služobníčkou, odriekame požehnania a všetci spolu spievame podmanivé melódie piesne Maoz cur, v preklade Mocná skala. Spieva sa v nej o najťažších, ale zároveň aj najradostnejších udalostiach z dejín židovského národa a spája všetkých židov na svete do ľudskej reťaze.

Kým svetielka horia, nepracujeme, ale sa radujeme v spoločnosti svojich najbližších. Pravda, najväčšiu radosť prežívajú naše deti a vnúčatá. Obdarúvame ich drobnými darčekom. Na stole rozvoniavajú sladké šišky, fánky či zemiakové placky, to znamená jedlá pripravované na oleji. Zo šuflíka vyberieme typickú chanukovú hračku zvanú dreidel, po našom vléčko, vrtielka. Na každej strane vléčka je znázornené jedno hebrejské písmenko, začiatkové písmeno slov tvoriacich vetu: „Tu sa stal veľký zázrak!“ Legenda hovorí, že keď Gréci zakázali štúdium Tóry, Židia potajme aj naďalej čítali a študovali sväté knihy. Keď zbadali, že prichádza nejaký Grék, rýchlo ich schovali a predstierali, že sa hrajú spoločenské hry. Preto dreidel a bank plný sladkostí a pochúťok!

Chanuka pochádza z biblických čias a jej poslanstvo sa prenáša z generácie na generáciu. Jej význam však ani po stáročiach nebledne. Pretože ani dnes, začiatkom 21. storočia nie je ľudská a náboženská sloboda všade vo svete samozrejmosťou.

Teploto domova, spolupatričnosť, radosť, svetlo, to sú hlavné atribúty oboch sviatkov, kresťanských Vianoc aj židovskej Chanuky. Oslávme ich, každý svojím spôsobom, v pokoji, zdraví a radosť, vážení priatelia! ■

(Príhovor o Chanuke v relácii SLOVO, ktorý 16. decembra 2014 o 19:45 na STV2 predniesla Katarína Potoková. Námet a technická spolupráca: Igor Leicht.)

Zázrak Chanuky v Komárne

Do posledného miesta sa zaplnilo hľadisko Dôstojníckeho pavilónu na oslavách Chanuky 21. Decembra 2014, ktorú usporiadalo ŽNO v Komárne. Mnohým sa ušlo iba miesto na státi.

Koordinátor programov Tamás Paszternák pozdravil prítomných, medzi ktorými bol primátor mesta Ladislav

Stubendek a viceprimátor Béla Keszezh. Na začiatku vystúpili študentky gymnázia J. Selyeho Lili Lakatos a Zsófia Kálosi (pani učiteľka Adrien Spátay), dievčatá boli veľmi úspešné na súťaži poézie Alberta Kardosa v Debrecíne. Nasledovalo vystúpenie bratislavského Pressburger Klezmer Bandu. Bol to fantastický koncert. Ich piesne boli kombi-

náciou tradičnej židovskej hudby a temperamentných melódií juhu. O pôvode sviatku hovoril Mihály Riszovany, Oživil zaujímavý svet zvykov mimoriadnych ôsmich dní tohto sviatku. Za sprievodu melódií klezmerovej hudby potom piešťanský rabín Zev Stiefel pomocou detí, ktoré prišli z rôznych častí regiónu, zapálil sviečky. Vo svojom príhovore pripomenul zázrak svetla Chanuky. Na konci programu boli všetci prítomní našimi hosťami. Tradičné šišky sme od pekárne Földes- ako dar, zo stola nechýbalo ani kóšer víno a, samozrejme, podávali sme aj barches.

Ďakujeme sponzorom a za pomoc pri realizácii tejto akcie sa musíme poďakovať riaditeľke kancelárie aj členom vedenia ŽNO. Regionálne médiá prejavili veľký záujem o túto spoločenskú a náboženskú udalosť. ■

Klub Šalom – pamiatka a oslava

Na prvej akcii v roku 2015 konanej v Menháze sme spomínali a oslavovali. V sále Zoltána Wallensteina pozdravil prítomných - medzi ktorými bol aj viceprimátor mesta Béla Keszezh – dr. András Paszternák. Vo svojom príhovore pripomenul 70. výročie oslobo-

denia koncentračného tábora v Osvienčime, zapálil kahanček na pamiatku vojakov, osloboditeľov ktorí zahynuli v priebehu vojenských operácií a na pamiatku obetí tábora. Udalosti krvavého obdobia pripomenula pracovníčka Ministerstva vnútra SR, Archívu mesta Komárno, pani Katarína Repašová. Sumarizovala výsledky svojho výskumu týkajúce sa arizácie židovského majetku, načrtnula smutný obraz o každodennom živote Komárna pred 70 rokmi. Vyjadrila nádej, že takéto udalosti sa už nikdy nezopakujú.

Pri príležitosti blížiaceho sa sviatku Tu Bi Švat sa prítomným pri bohato prestretom stole plnom ovocia prihovorel koordinátor programov Tamás Paszternák. Pripomenul zvyky spojené s týmto sviatkom, čím uviedol prítomných do sveta židovských tradícií. Zo stola nechýbali ani kóšer dobroty z buďapeštianskej pekárne Semes.

Ďakujeme každému, kto pomáhal pri realizácii tejto akcie! ■

PA

20 rokov služby židovstvu v regióne Spravodajca otvára slávnostný ročník

Vážení čitatelia, teraz máte možnosť čítať mimoriadne číslo Spravodajcu. Týmto 224. číslom otvárame jubilejný, dvadsiaty ročník našich novín. Cieľ publikácie, založenej v roku 1996 a oficiálne zaevidovanej v roku 2003, sa nezmenil. V uplynulých dvadsiatich ro-

koch dôsledne a neoblomne podávame informácie o udalostiach týkajúcich sa židovstva v Komárne a v užšom regióne, spomíname na dôležitejšie udalosti z minulosti, pokúsime sa sformovať komunitu, snažíme sa o to, aby sme čitateľom iného náboženstva predstavi-

li rôznofarebnosť judaizmu. Ako sme to už niekoľkokrát napísali, aj naďalej očakávame vaše návrhy, odozvy, signály na našej zverejnenej adrese. ■

Redaktori Spravodajcu

ČAKÁME AJ DETI!

ŽNO BY CHCELO PRIPRAVIŤ NOVÝ PROGRAM PRE BUDÚCE GENERÁCIE. ČAKÁME ČLENOV NAŠEJ KOMUNITY, DETI A VNUKOV NAŠICH PRAVIDELNÝCH NÁVŠTEVNÍKOV, TAKÝCH, KTORÍ BY SA RADI OBOZNÁMILI SO ZÁKLADMI ŽIDOVSKÉHO NÁBOŽENSTVA A KULTÚRY A CHCELI BY SI OSVOJIŤ OD ZÁKLADOV NAŠE TRADÍCIE

NA AKTIVITY, KTORÉ BUDÚ MAŤ HRAVÚ FORMU, OČAKÁ-

VAME PRIHLÁŠKY DO 30. MACA NA ADRESE KILE@MENHAZSK S PRIHLÁSENÝMI NÁSLEDNE, NA ZÁKLADE ICH NÁVRHOV. ODSÚHLASÍME PRESNÉ TERMÍNY – PREDPOKLADÁME, ŽE TO BUDE RAZ MESAČNE

VERÍME, ŽE SA VIACERÍ ZAPOJA DO TOHTO PROGRAMU, ČÍM ZABEZPEČÍME ĎALŠÍ ROZVOJ NAŠEJ KOMUNITY! PROSÍME VÁS, AK MÔŽETE, PRINESTE SVOJE DETI, VNUKOV A PRÍBUZNÝCH NA NAŠU OSLAVU PURIMU 8. MARCA. ČAKAJÚ NA NICH PREKVAPENIA. ■

Na pamiatku pani Blanky Löwingerovej

So smútkom v srdci sme prijali správu o tom, že nás navždy opustila členka našej komárňanskej komunity, pravidelná čitatelka Spravodajcu, teta Blanka Löwingerová. V našom užšom regióne patrila medzi málo tých, ktorí dodržiavali predpisy kóšer stravy, zachovávali a odovzdávali ďalej naše tradície, ktoré si priniesla z Galanty. Vyjadrujeme sústrasť jej rodine a jej pamiatku si zachováme! ■

*Redaktori Spravodajcu
Vedenie ŽNO v Komárne*

Členské poplatky

Žiadame našich súvercov, aby poukázali, resp. na sekretariáte zaplatili členský poplatok na rok 2015. Poplatok v roku 2015 je nezmenený: 10,- EUR/osoba, študenti, dôchodcovia a nezamestnaní 4,- EUR/osoba. Radi prijmeme aj vaše dary! ■

Poplatok za ošetrovanie cintorína

Žiadame tých, ktorí majú rodinu, známych pochovaných na židovskom cintoríne v Komárne, aby podľa možnosti ešte pred začatím jarných prác zaplatili poplatky za ošetrovanie hrobov. Poplatky sa nezmenili: 10 EUR/hrob, v prípade dvojítych hrobov: 17 EUR/hrob. ■

Žiadame Vašu podporu

Vážení čitatelia!

Prosíme Vás, aby ste podľa Vašich možností podporovali programy ŽNO v Komárne, ako aj vydávanie Spravodaja, údržbu budov a obnovu cintorína.

Od 1. januára 2008 môžete zasielať peniaze na nasledujúce účty (je možnosť platiť osobne na sekretariáte, ako aj poukázanie peňazí šekom):

Poukázanie peňazí z územia SR:

26384962/0900- Slovenská sporiteľňa alebo
10103804/5200- OTP Slovakia

Poukázanie peňazí zo zahraničia:

Adresa: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovenská republika

IBAN: SK0609000000000026384962 SWIFT: GIBASKBX
Adresa banky: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno

alebo

IBAN: SK5252000000000010103804 SWIFT: OTPVSKBX
Adresa banky: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Ďakujeme!

Krátke správy

☆ Spravodajcu, komárňanskú židovskú náboženskú obec a klub Šalom podporili: Terézia Vajnorská (Jeruzalem), Wilhelm Parnes Ágnes (Izrael), Wilhelm Karolin (Nemecoko) a darcovia, ktorí si priali zostať anonymite. Ďakujeme!

☆ Od predsedu ŽNO v meste Zalaezerszeg sme dostali darom teraz vydané knihy, ktoré si môžete prečítať v našej knižnici. Ďakujeme!

☆ Rádio Patria vysielalo pri príležitosti Medzinárodného dňa pamiatky na obeť holokaustu 27. januára rozhovor s koordinátorom našej ŽNO, Tamásom Paszternákom.

☆ Facebooková stránka ŽNO sa obnovila, je tam nové logo a obnovený obsah, nájdete to na adrese: www.facebook.com/menhaz.sk

☆ Do konca januára sme dokončili vyúčtovanie tendrov roku 2014 a podali sme celý rad nových žiadostí o podporu.

☆ Pokračujeme v prípravných prácach na vydanie knihy o hlavnom rabínovi Komárna Árminovi Schnitzerovi – Židovské kultúrne obrazy z môjho života. Kniha vyjde v slovenčine aj v maďarčine.

Môžete si objednať kóšer pečivo

Kóšer barches a iné pečivá a zákusky – z celkovej ponuky pekárne www.koserpekseg.hu – a teraz z príležitosti Purimu aj hamanove taštičky, si môžete objednať najbližšie na piatok 6. marca. Prosíme vás, aby ste objednávky zaslali do stredy 4. marca na adresu kile@menhaz.sk, alebo na telefónne číslo 7731-224. ■

Pamiatka a oslava

Klub Šalom – pamiatka a oslava (strana 3.)

Pozvánka na valné zhromaždenie

ŽNO v Komárne pozýva všetkých členov komunity na valné zhromaždenie, ktoré sa uskutoční v nedeľu 8. marca 2015 o 16:00 v Menháze – po skončení purimovej oslavy-, v sále Zoltána Wallensteina.

Program:

1. Správa o hospodárení a o udalostiach predchádzajúceho obdobia
2. Voľba nového vedenia (5 osôb) a novej revíznej komisie (3 osoby)
Žiadame našich členov, ktorí by sa chceli aktívne zapojiť do práce vedenia alebo revíznej komisie, alebo by chceli niekoho navrhnúť do vedenia alebo do výboru, aby tak urobili písomne na sekretariáte ŽNO najneskôr do 1. marca 2015.
3. Voľba delegáta na valné zhromaždenie ÚZ ŽNO (1osoba + 1 náhradník)
4. Rôzne

Žiadame tých našich členov, ktorí sa z dôvodu zlého zdravotného stavu nemôžu zúčastniť na valnom zhromaždení, aby to signalizovali na sekretariáte ŽNO, u riaditeľky p. Judity Haasovej, tel. č: 7731-224.

Rátame s vašou účasťou! ■

Oslava Purimu

Sviatok Purim sa v tomto roku začína v stredu 4. marca (Esterin pôst 4. marca), to znamená, že sviatok pripadá na štvrtok 5. marca. Prajeme Vám veselý sviatok a očakávame Vás 8. marca v Menháze! ■

Pozvánka na Purim

Klub Šalom pri ŽNO v Komárne Vás srdečne pozýva na oslavu sviatku Purim, ktorá sa uskutoční 8. marca 2015 o 14:00 hod. v budove Menház.

Program:

- Židovské a izraelské pesničky prednesie skupina Jazzrael – spev: Nóra Bíró, klavír: Bandi Jager
- O najveselešom sviatku Židov bude hovoriť rabín Péter Kardos z Budapešti, z mestskej časti Zugló
- Sviatočná tombola
- Rôzne dobroty a pochútky
Každé dieťa, ktoré príde v karnevalovom kostýme, dostane darček (samozrejme, platí to aj na dospelých). Srdečne vás pozývame a rátame s Vašou účasťou! ■

Predbežne o sederovej večeri

ŽNO v Komárne ako každý rok, aj teraz usporiada pri príležitosti sviatku Pesach tradičný sederový večer. V tomto roku to bude prvý večer, v piatok 3. apríla 2015 o 18.00 hod. Rátame s vašou účasťou na kóšer večeri, spojenej s úvitaním soboty. Prihlásiť sa môžete do 30. marca 2015 na e-mailovej adrese kile@menhaz.sk alebo na telefónnom čísle 7731-224. Účastnícky poplatok je 4 eurá. ■

Úspešné tendre

Holandský židovský humanitárny fond podporuje naše programy na rok 2015. Od ÚZ ŽNO sme obdržali podporu na realizáciu izolačných prác v Menháze a v synagóge, na naše komunitné programy a na vydanie knihy Árina Schnitzera. Ďakujeme! ■